

ВАРНЕНСКИ РАБОТНИК

ОРГАН НА ВАРНЕНСКАТА ОКР. КОМУНИСТИЧЕСКА ОРГАНИЗАЦИЯ.

Излиза два пъти седмично — вторник и петък — струва месечно 4 лева. Обявления и реклами по споразумение. — Всичко в предплатата.

Всичко за вестници се изпраща до Народен Дом — Варна да в: „Варненски Работник“. — Брой 60 ст.

Из дейността на „общогражданския общински съвет“.

Едно от най-крупните дела на комунистическия общински съвет бе гнемането от хищниците-предприемачи общинските зеленчукови градини и обработването им от общината по ступански начин. За наояване на 1000 декара площ зеленчукова градина общината по план, изработен от нашия специалист по водното дело инженер Бончев, бе построила един грамаден езерувар с вместимост 800,000 итри вода, който да се пълни в продължение на 6 часа с помощта на 3 мотора от по 8 конски сили 3 центрофугални помпи; водата се изсипва от един модерно построен с отвор 5 метра в диаметър кладенец, отстоящ на около 150 м. т резервуара. Въз основа на каните за скачените съдове и сифоните водата от други два такива кладенци, отдалечени от първия на повече от 300 м., самоволно без изваждането на кавъта и да било вергия ще се прелива в първия — основния кладенец. Това първо по рода си в България предприятие е вече на привършване и остава само да се извърши последното

скачаване на резервуара с основния кладенец — работа за около 10 дена, — 3-членната комисия макар и да няма това право по закона, намери за нужно да уволни ръководителя на това великолепно предприятие — инженер Бончев. Варненската комуна бе си поставила за задача да произвежда по един сигурен начин по-големата част от консумирания от населението в гр. Варна зеленчук и реализирайки малки печалби да доставява на варненските работници и малоимотни зеленчук на твърде ниски цени, които, както опита от миналата година ни доказва, регулират и пазарните цени, като ги силно понижават. Вследствие на големата сурва производството в всички частни зеленчукови градини е прекратено и ангажираните в тях работници разпуснати, а само в общинските зеленчукови градини производството се продължава, което се дължи единствено на модерното и сигурно напояване. При все това варненските работници и малоимотни съ принудени да си купуват зеленчук на баснословно високи цени.

На какво се дължи това? Отговорът на този въпрос за всеки съзнателен работник и малоимотен е много добре известен и ясен. Туй стага, защото сега общината се намира в ръцете на кожедери-предприемачи, които изхождайки от своите грабежнически инстинкти и интереси съвсем не им идва на ума или пък ако им дойде на ума не съ в състояние да разберат и задоволат интересите на работниците и малоимотните.

От ангажираните в общинските зеленчукови градини 168 души работници 3-членната комисия на два пъти уволнила 60 души и други около 20 души, като виждат несигурността на работата си, доброволно съ напуснали. Благодарение на престъпното нехайство на „общогражданския общински съвет“ не съ били на време доставявани нужните за добрия вървеш на моторите материали, като: слюда, ремъци и др. поради което на няколко пъти моторите е требало да спират по 5—6 дена, а следователно и напояването на градините се е прекъсвало тжко тогава, когато е имало най-голяма нужда от напояване. По тази причина в една от градините в размер на 76 декара зеленчука е изгорял и производството в нея е прекратено.

От общинските зеленчукови гра-

дини всеки ден както му е реда, всичият застигнал зеленчук не се обира, а всеки ден с записка „отгоре“ се определя от кой вид и в какво количество зеленчук да се набере, като по-голямата част от зеленчука остава да застарява и гние по корените си. Ние каквие варненските работници и малоимотни да отидат на самото място в местността „Орта-чаир“ и с собствените си очи да видят каква жалка картина представляват общинските зеленчукови градини. Там те ще видят цели пространства с застарели и гниещи по корените си краставици, домати, боб и други, а населението изнемогва, като купува от пазаря същите тези продукти на твърде високи цени. Иначе не може да бъде щом като разпродажбата на общинския зеленчук не става чрез своите магазини, както бе порано, а чрез матрапазите, които са готови да унищожат трите четвърти от произведения зеленчук само и само да подържат високи цени и, по този начин с по-малко ангажиран капитал да получат по-големи печалби.

Нека всички ония несъзнателни варненски работници и малоимотни разберат, че единственият изход от днешното им непоносимо положение на мизерия и робство е да се наредят под червеното знаме на ко-

Народен съд по член 4 в затвора

МАЛКА СЦЕНКА.

Действащи лица:

- 1) Директор на затвора
  - 2) I ключар
  - 3) II ключар
  - 4) Масаров, арестуван по чл. 4.
  - 5) Аврамяко осъден по банкерство
  - 6) Делников по чл. 4.
  - 7) Демиров по чл. 4.
  - 8) Дранков по чл. 4.
  - 9) Арестанти по чл. 4.
  - 10) Брусков, апаш
  - 11) Фросманов, апаш
  - 12) Иванов, комунист арестуван по напояване Раб. Дом в София.
- Арестанти, войници и пр.

Сцена I.

Сцената представлява двор от затвора, в лево се вижда входа към панието на затвора; арестуваните се разхождат някои с вериги; едни работят, други пият. На едно кюше арестуваните по чл. 4.

Масаров: За вас има още надежда. Следствието още не е свършено. Съветвам Ви да разтворите малко кесите. Вие пренесохте по-малко полза на отечеството, а по-вече спечелихте. Ти например Дранков си спечелил 60 милиона лева. Какво има ако дадеш барем един милион. [ай ги взем както направи Гадев. I вълка ще бъде сит и агнето цяло. Аз Ви давам съвет безплатно, послушайте ме, защото тук вече ат-

мосферата захвана да става тежка. Гледайте ги ония (посочва апашите) приказват си нещо и все към нас поглеждат. Парите си зашийте в палтата (ако по-мъчно се крадат) (Към Аврамяко) Ти защо плачеш?

Аврамяко: Страх ме е Фросманов ми се закани, че ще ми пробие тжрбуха и ще ми вземе парите.

Масаров: Още един аргумент в подкрепа на моя съвет. Бжрзайте, защото има опасност (към Дранков) ти какво се замисли бе Дранков?

Дранков: Замислих се, защото си правя плана как да избегам от тук без да платя [пет пари. Знаете ли другари, че още при първото ми арестуване си дадох клетва да не дам пет пари никому. Пазарлъци водихме, но аз им обещах, че ще им платя щом ме пуснат. Пустнаха ме, но до като наредя избягането, пак ме арестуваха. Сега изглежда, че ще трябва да наруша клетвата и да дам нещо, но как да дам, когато с толкова труд съм ги спечелил тия пари, в толкова далавери съм влизал и толкова чест съм заложил. И Вие ще признаете че не е лесна работа от прост даскал да станеш милионер.

Всички: Верно, верно, всички признаваме за пръв гешевтар ти ни си майстора, както Майсторов на апашите.

Масаров: Да Ви кажа ли колеги, тук ние не ще можем си приказва тайно. Предлагам да си направим един гювеч. Ще го изядем в стаята на директора. Ще поканиме и него. Той е много интелигентен. — рабира от нещастие.

Всички: Съгласни сме, но гювеча

от Масаров, а виното от Дранков. Масаров: Защо да се подядаме, колеги. Ще плати онзи, който спечели на покера.

Всички: Прието, да живее Масаров.

Масаров: Момчета тихо, апашите идат към нас. (Отиват на страна към входа).

Сцена II.

В дясно от първите в един жгъл на двора апашите, Иванов, комунист и двама арестанти в вериги.

Брусков: Вжмушавам се от началството тук. То покровителствува онези по чл. 4 и ги пуца често да си отиват дома с ключарите. Тук поне трябва да се пази равенство — нали всички сме арестанти, а те съ най-големите хайдуци.

Ще се оплача на прокурора.

Иванов: Нищо няма да помогне твоята жалба. Ти трябва да разбереш, че и тук няма равенство. И тук има раздела на богати и бедни. Имаш ли парички обичат те всички. Те всички съ временно тук и скоро ще ги пуснат, а ти тук ще изгниеш, макар че разправяш, че в твоя апашлък имало благородство, защото си подържал много бедни семейства. Ти ще разбереш, че не е тоя пътя на обновата — филантропията: Буржуазията вече с години си служи с благоденствието като средство да държи в заблуда масата.

Фросманов: Слушай бе Иванов, ние с тебе няма да се разберем. Ние не можем да чакаме Вашите масови акции за да обновим света. Ние действуваме така. Вземете от богатия,

дай на бедния веднага, никаква организация, никакви масови действия. Ами ти защо си тук бе Иванов?

Иванов: Арестуван съм по подозрение. Обвиняват ме, че съм взел участие в запалването клуба в София. Че това сме го направили сами за да пипнем осигуровката и си построим по-голям клуб. Аз съм доволен тук, защото в участъка е по-лошо.

Брусков: Но ти и тука мирен не стоиш — гледам постоянно си с бедните арестанти, нещо им разправяш, убеждаваш...

Иванов: Ние на всекаде сме на работа. Обясни им, че онези по чл. 4 скоро ще си отидат, а те ще останат още дълго, защото съ крали, един — агне, друг — хлопка, третия — кошер пчели и сички съ в предварителен арест и делата им още не съ разгледани ето вече по 4 месеци лежат. Казвам им — че онези спомогат на революцията, защото бжрзо концентрират капиталите в по-малко ръце, а те пречат на революцията, защото крадат по-малко, колкото да се наядат и децентрализират богатствата.

Брусков: Ти уверен ли си, че те ще се измъкнат от ръцете на правосъдието?

Иванов: Не само ще се измъкнат, но ще излезат от тук с слава като герои и някои от тях като Масаров, аспирира за министерски пост и скоро той ще стане министър.

Фросманов: (вжмутен). Тогава Бруска ще трябва ние тук да им устроим един народен съд по чл. 4. Брусков: Готов съм, Фруска. До-

мунистическата партия и заедно с нея да заемат властта от капиталистите, като чрез съветите се организира новото комунистическо производство, което най-добре ще задоволи нуждите на агажираните в него свои членове. Тогава няма да има капиталисти, предприемачи, банкери и всякакъв друг род потосмукачи, а работниците и малоимотните ще се ползват изцяло от плодовите на своя труд и само тогава ще бъде реалност и ще има силата на закон християнската максима: „който не работи не трябва да яде“.

Пред гроба.

Д. Димитрову.

Гаснещите ми очи
Те с усмивка поздравяват,
Гаснещите ми очи
С сетен лъч те озаряват,
Гаснещите ми очи
Цели свят ти завещават.

—
Че през скърби и беда —
Що ли друго те видеха, —
Че през скърби и беда —
За кого ли те живеха, —
Че през скърби и беда
Ти едно им бе утеха.

—
Че ти факел бе за тех,
За сърце обезверено,
Че ти факел бе за тех,
Знаме кърваво червено,
Че ти факел бе за тех
В дядо бурно, вдъхновено.

—
И отвориваше в тъмни
Безпределни връжозори,
И отвориваше в тъмни
Пред разплакавите взори,
И отвориваше в тъмни
Светли слънчеви узори

— Нека знамето плющи,
Вий слъзи за мен не лейте,
Нека знамето плющи,
Вий с лъха му ме обвейте,
Нека знамето плющи,
Над мен знамето развейте.

Б. В. Попов.

„ЕДНА МАЛКА ОТЧЕТ НА ТРИ-ЧЛЕННАТА КОМИСИЯ.“

Дружбашко либералната тричленна комисия е успела за месец и половина да прояви и разгласи на уводно място в „Общински Вестник“ брой 6 от 23 юлий следната дейност:

1. Освободила е буржуазията от комунистическите прогресивни обложки, като е стоварила бюджетните тежести върху оголения гръб на работническите и малоимотни маси.

2. Закри „Общинския магазин“ за да могат свободно спекулантите да продават зарзавата на петорни цени, а зиме дървата най-малко на тройни цени. Тази гениална реформа има за цел да принуди бедното население към по-голема пестеливост и да предпази спекулантите с дърва, зеленчук и др общински доставки от разорение.

3. Взела е мерки щото 20 лв. на ден да не стигат за зарзават на едно средно семейство чрез „коригиране продажбата на зеленчука“.

4. „Намалила е числото на работниците в зеленчуковите градини“, благодарение гениалното откритие да се обработват те чрез един ходжа, който по магически начин замества 100 души работници и спестява за общината 100,000 лв. месечно. Този начин е неизвестен за невежите комунисти и дивите болшевики Дружбашите наскоро ще го пренесат и в държавните стопанства.

5. Организираща е събарянето оградата на новите гробища.

6. Поправила е много улици с изключение на развалените.

7. Уредена е болница за здравите, които идват на курорт да не плащат за хотел, а болните са разпратени по домовете за да не тжжат по близките си.

8. Взела е мерки и сиропиталището да получава по тазгодишните цени зеленчука.

9. Хранените безплатно от комунистите 100 бедни ученици е разпуснала, за да осигури храна на курортджииите и операджииите, за които некултурните комунисти не се грижеха.

10. Мобилизираща е креватите на общинските работници за да ги постави в услуга на посетителите на „курортния кът“ и да създаде хигиенични условия за работниците да спят на земята за да не чувствуват големите горещини, което сж не-

мали предвид комунистите, когато са ги снабдявали с кревати.

11. Направените и разширени от комунистите морски бани сега изглеждат двойни.

12. Строят се морски топли бани от десет години.

13. Разреши хлебния въпрос, като намали с 200 грама теглото на хляба и запази същата цена.

14. Организира една тайфа от предприемачи и спекуланти около общината и прогони народния контрол от нея.

15. Респектира военните власти, като им даде и градината „Пейнирджик“.

16. Премахна наемните такси за общинските места, служачи за складове на разните кождери, като в замена на това предвиде такива за контрабанда застроените.

17. Намали таксите за осветление на големите къщи и заведения за да не обеднеят собствениците им.

18. „Приготвила е почва за засаждане на върби, които да послужат за суров материал за кошничарско училище“, е взела мерки щото в всички улици да се образуват блата, които засадени с върби ще осигурят поминъка на крайните квартали, чрез кошничарство.

19. „Подготвяла оградено място за нови гробища за общо практическо земеделско училище“, като събаря оградата му и я пренася в морската градина.

20. „Тричленната комисия е влезла в разбирателство с Варн. Тър. Камара за превръщане зданията на пожарната команда в занаятчийски дюкани“, като премахне модерните машинни работилници уредени от комунистите, които като безотечественици са пренебрегнали формите на националното ни производство.

Разрешила е и въпроса за строене къщи на бездомниците и бежанците, като е направила всичко зависящо от нея да не се построи нито една къща за бездомници и бежанци по специалния предвиден от комунистите параграф в общинския бюджет.

22. „Строй дековилка от града до Траката“, като разваля построената от комунистите такава за засипване блатата около старата гара и премахване маларията от града.

23. Издействува специални влакове за Варна, които да улеснят курористите, грижа и дейност за каквато дори и не биха се сетили ко-

мунистите при днешните охолни пълни с благоденствие времена.

С тази важна точка от своята дейност комисията превръща първата част от „малкия отчет“ малката бележка „следва“.

ХРОНИКА

На 4 того 10 ч. вечерта враговете на работническата и комунистическа Варна се опитаха да подпалят стария ни клуб и партийната агентура край него. Пламците бидоха забележани своевременно и пожара потушен преди да произведе своето опустошително действие. Под палването е станало по следния начин: Пред входната врата на агентурата е поставено доста голямо количество талаш залян с газ и подпален. Мерзавците подпалвачи са избягали изглежда много по-рано от необходимото за укриването им време, защото личи че възложената им задача са изпълнили само наполовина и неудачно. В това мръсно изтъпление над работническите имоти ние виждаме участието и инициативата на местната буржуазия. Нека се знае обаче че работниците и малоимотните в града не ще поволят на хулиганствующата буржуазия да върши безнаказано палежи, грабежи и мародерство над костувачите скъпи жертви работнически имущества.

С цената на своя живот и без да зачитат чуждия бандитски такъв, трудящите се пролетарии ще пазят и отбраняват клубовете и имотите си. Когато буржуазията и нейните платени нещастни орджия се решат на подобна стъпка, нека имат пред вид че гневът и пролетарското отмъщение ще разразят върху престъпните им глави със силата на разярена морска стихия, която помита всичко в зиналите морски дълбини. Ние предупреждаваме и самата власт че за последниците от подобни изтъпления на буржуазията, организираното и борящо се работничество не ще носи никаква отговорност. При това последното ще счита пасивността на властта за поощрение на такава недостойна и подла борба на буржуазията против трудящото се гражданство.

Печатн. „Просвещение“ — Варна.

вечера да я наредим, не чу ли ще ядат говеч? Инструмент имаш ли?

Фросманов: Вчера ми донесоха. Сто лева ми струва внасянето. Добре тогава, ти Бруска ще си прокурор, аз — председател на съда, а ти, Страшни, старши член, ти Сивко — младши член. Тебе, Иванов, не те вземаме — ти си против чл. 4. Каквото конфискуваме по-равно.

Брусков: (и другите). Готовото по-равно. Ще ги съдим всичките изведнъж, щом почнат да ядат говеца. Сега нека се разделим, защото поглеждат пкахо към нас. Ти Иванов, нема да ни издадеш.

Иванов: аз съм публика и ще слушам само разглеждането на дялото.

(Разотиват се в разни направления по двора.

Сцена III.

Стая на директора на затвора. В средата маса. Върху нея печено агне, салатата от краставици, бинлик с вино. Около масата Масаров, Аврамико, Делников, Демиров, Дранков, I ключар, II ключар.

Масаров: Ще почакаме още малко, директора сега ще дойде, повикаха го на телефона по важна работа, градоначалника нещо му се сжрди, че не пазел строго арестуваните по чл. 4.

(Влиза директора).

Директора: Извинявайте, малко закъснях. Градоначалника ми каза да съобща на Дранков да се готви за път — ще го местят в София.

Дранков: аз очаквах тая новина. Кредиторите ми са в София, нали

ще трябва да плащам? аз исках тук да си платя борча, че по-евтино ще ми излезе (смига на директора).

Директора: Лесна е тя Дранков, хайде сега да хапнем, че агнето истинна, после ще приказваме за кредиторите. Всяко нещастие си има своя край — не се отчайвайте. Хайде да почваме: кой ще прочете молитвата? Прочети я ти Масаров, че имаш големи грехове; много си писал и говорил против владиците.

Масаров: Чете „Отче Наш“ и всички мжрморят. Чува се общо „Амин“.

Директора: Чакайте, опашката на агнето за мене.

Масаров: На мене главата с можка, защото като дипломат имам нужда от голям акъл, пжк и министр ще ставам; тази България трябва да я наредим добре, а не както я остави дядо Радославов наполовина наредена.

Всички ядат лакомо и бжрзо. Демиров: Хайде бе Делников, наливай вино, ние провадийци без вино не можем да гялтаме.

Делников: Малко ли вино си испил до сега. О! ти вече си наченал бинлика. Втория ще бжде от тебе.

Демиров: Този въпрос е вече разрешен. Който спечели на покера, той ще плаща.

Масаров: За такива дребни работи въпрос да не става. Делников на директора и ключарите? наливай в големите чаши защото тяхната работа е най-тежка — всеки ден ни водят в домовете. И аз като стана министър нема да ги забравя. Наздраве братя! (Чука се с директора и ключарите). Всички: Пий, наздраве, го-

сподин министре!

Всички ядат сладко и пият от бинлика.

Аврамико: Нема ли да занесем на дядо Радославов — той ни направи милионери — трябва да благодарим.

Директора: Да живей дядото, той заслужава тая чест, скоро щял да се завърне. Хайде да занесем. Всички пеят: да живее дядо Радославов и неговата славна идея.

I Ключар пее: (славна джщеря). Общ смех и веселие, чуване на чаши и пр.

Сцена IV.

Вратата се блъсва силно, влизат Брусков, Фросманов, Страшни и Сивко с ками в ръцете.

Брусков: Ръцете горе: Парите давайте. За Вас, вагабонти, сжд нема, ние ще Ви съдим. Фруск, събирай парите!

Аврамико (разтреперан): аз сам ще ги дам — моля камата по-далеч.

Масаров: Моля господи, ние сами ще си платиме, но сега тука нямаме много, колкото имаме доброволно ще Ви ги дадем, само кръв да се не лее. Като излеземе на вжн обещаваме повече. (Предава събраните пари).

Влизат войници от караула с натжкнати ножове, залавят Фруската, Фросманов и останалите, вземат обратно парите и ги предават на Директора, който приема парите и смига на ключарите, а арестантите се опятват към картера.

Директора: Отведете ги в карцера, а парите ще приложим към акта, който ще съставим.

Дранков: По-хубаво без акт да се свърши тази работа.

Масаров: И аз съм на същото мнение. А с парите ще се почерпите.

Директора: (като смига на ключарите). Само за формалност ще съставим акт, а парите ще дадем за бедните войнишки семдйства... Сега да продължим. Да прием за здравето на Аврамико.

Аврамико: Мерси за сторената чест, но много се уплаших. Господин Директоре, моля да ми намерите двама вардачи, ще им плащам, на разходките из двора да ме пазят от Фросманов. Той ми се закарни. Страх ме е.

Директора: (смига на ключарите) Добре, Аврамико, ще наредим тая работа. Ти остави пари на мене, аз ще ти намеря водачи, ще им плащам по 60 лв. дневно. (Тихо към ключарите: половината за нас).

Масаров към Дранков: Добре, че съм си зашил парите в палтото, иначе щяха да хвържнат.

Дранков И моите са защити: Нема вече будали — те умряха на фронта.

Директора: Ето втория бинлик дойде.

Да прием за чл. 4. Всички пият и викат ура да живее чл. 4!.

I Ключар: пее „И неговата славна джщеря...“

Завеса.

Край.